

Uchwała Nr L/274/2018
Rady Gminy w Solcu nad Wisłą
z 26 kwietnia 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Solec nad Wisłą

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2017 r., poz.1875 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.), Rada Gminy w Solcu nad Wisłą uchwała co następuje:

§ 1.

Uznaje się za niezasadną, skargę wniesioną przez (...) na działania Wójta Gminy Solec nad Wisłą.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy w Solcu nad Wisłą do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z 10 lutego 2018 r. (wpłynęło 12 lutego 2018 r.) skarżący (...) złożył skargę, którą skierował do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Po zapoznaniu się z treścią skargi Samorządowe Kolegium Odwoławcze uznało się za niewłaściwe i przekazało przedmiotową skargę do rozpoznania Radzie Gminy w Solcu nad Wisłą pismem z 23 marca 2018 r. (wpłynęło 5 kwietnia 2018 r.). Kolejno w dniu 16 kwietnia 2018 r. na podstawie § 43 Statutu Gminy Solec nad Wisłą, przedmiotowa skarga została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Rolna, Handlu i Usług Rady Gminy Solec nad Wisłą.

Komisja po zapoznaniu się szczegółowo z materiałem dowodowym przedstawiła stan faktyczny Radzie Gminy w Solcu nad Wisłą, która podjęła merytoryczne stanowisko w sprawie.

Odnosząc się do meritum skargi z 10 lutego 2018 r. skarżący (...) podniósł, że Wójt Gminy Solec nad Wisłą uchyla się od obowiązku określonego w art. 52 ustawy o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej w związku z reformą ustrojową (Dz. U. nr 106 z 1998 r. poz. 668) oraz uchwały nr XV/70/90 Wojewódzkiej Rady Narodowej z 27 września 1990 r. w sprawie zaliczenia dróg wewnętrznych do kategorii dróg gminnych, co w ocenie skarżącego przyniosło skutek w postaci zawieszenia postępowania sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Lipsku pod sygnaturą I Ns 224/17, którego uczestnikiem jest skarżący.

Zarzuty skarżącego nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Przede wszystkim nieruchomości, której skarga dotyczy, stanowiąca działkę o nr 1102 jest jedynie w posiadaniu samoistnym Gminy Solec nad Wisłą i taki status prawny wynika z wypisu i wyrysu z rejestru gruntów. Dodatkowo działka ta nigdy nie była drogą gminną, jedynie na tej działce znajdowała się droga wewnętrzna. Zgodnie zatem z art. 52 w/w na który powołuje się skarżący *„drogi nie zaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych, w szczególności drogi w osiedlach mieszkaniowych, dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, dojazdowe do obiektów użytkowanych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, place przed dworcami kolejowymi, autobusowymi i portami są drogami wewnętrznymi.”* Tak też droga ta pozostała drogą wewnętrzną, a Gmina Solec nad Wisłą nie mogła stać się faktycznym właścicielem zajętej pod tę drogę działki. Stąd też stanowisko skarżącego nie jest zasadne. Dodatkowo zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2222 z późn. zm.), *„grunty oddane i zajęte pod drogi publiczne, wybudowane z udziałem czynu społecznego i istniejące w tym dniu, stają się z mocy prawa własnością Państwa.”* Jak zostało to już wskazane, droga znajdująca się na działce nr 1120 nie posiadała statusu drogi publicznej, a była jedynie drogą wewnętrzną.

Kolejno należy zauważyć, że skarżący jest stroną postępowania o rozgraniczenie jego nieruchomości wraz z działką 1102. Wobec żądania przez skarżącego skierowania sprawy do Sądu, Sąd dostrzegł, że w odniesieniu do działki nr 1102 uczestnikami postępowania nie są właściciele działki, a jej samoistny posiadacz czyli Gmina Solec nad Wisłą. Zatem postanowieniem z 5 września 2017 r. Sąd Rejonowy w Lipsku zawiesił postępowanie w sprawie do czasu ustalenia właściciela działki 1102. Niestety ale Gmina Solec nad Wisłą nie dysponuje żadną dokumentacją, z której wynikałoby prawo własności do przedmiotowej działki, zatem właściciela działki wskazać nie mogła. Prawa te także nie wynikają z informacji zawartych w wypisie i wyrysie z rejestru gruntów, gdzie widnieje jedynie samoistny posiadacz nieruchomości, a właściciel nie został ujawniony. Skarżący (...) odwołał się od przedmiotowego postanowienia Sądu do Sądu Okręgowego w Radomiu. Kolejno postanowieniem z 22 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Radomiu w sprawie o sygnaturze akt IV Cz 760/17 uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Lipsku w przedmiocie zawieszenia postępowania, wskazując jedynie na to, że owe zawieszenie było na tym etapie postępowania jeszcze przedwczesne, gdyż Sąd Rejonowy w Lipsku powinien przed zawieszeniem podjąć próby ustalenia właściciela działki nr 1102, a także wyjaśnić kwestię wpisu w ewidencji gruntów dla działki 1102 jako „droga”. Z podanych powodów Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Lipsku, a w chwili obecnej przedmiotowe postępowanie się toczy.

We wskazanym stanie faktycznym, który jest potwierdzony dokumentami w sprawie, zarzut uchybienia obowiązkom przez Wójta Gminy Solec nad Wisłą nie jest zasadny.

Mając na uwadze powyższe, skargę należało uznać za bezzasadną.